

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 92

Číslo: 37

9. září 2012

Cena: 8 Kč

PŮT KOŠIČANOV DO LÚČKY

Každoročně, kedy si na bohoslužbách v Cirkvi československej husitskej pripomínáme mučenícku smrť Majstra Jana Husa a jeho aktuálny a živý biblický odkaz a sociálno-etický dôraz pre život kresťana - jednotlivca, pre cirkev ako spoločenstvo ospravedlnených hriešnikov, a následne aj spoločnosť, ktorej súčasťou sme, sa aj naša náboženská obec v Košiciach pravidelne schádza v gemerskej obci Lúčka pri Rožňave k sviatočným bohoslužbám. Tento rok sa pre veľmi horúce počasie nekonali na obvyklom mieste, pod holým nebom – na vršku týčiacom sa nad obcou, kde stoja pozostatky bývalého husitského kostolika aj so zachovalou zvonnicou a hradbami, a odkiaľ je nádherný výhľad na celé okolie s prekrásnou gemerskou prírodou a horami. Konali sa 1. júla v tamojšom kostole Reformovanej kresťanskej cirkvi, kde nás s láskou prijali a otvorili nám nielen dvere ich útulného chrámu, ale aj svoje srdcia naplnené bratskou láskou, čo sme mohli pocítiť spoločne pri bohoslužbách našej cirkvi, na ktorých sa okrem nás, domácich viery z Košíc, zúčastnili okrem br. reformovaného farára Zoltána Drenkó aj ďalší sestry a bratia z ekumény, dokonca aj z blízkej Rožňavy. Bohoslužby viedol náš brat biskup slovenský ThDr. Jan Hradil, Th.D., ktorý poslušil tiež zaujímavým a oslovujúcim kázanim. Oceňujeme jeho ochotu precestovať k nám veľkú vzdialenosť, len aby mohol byť s nami, v našom živom kresťanskom spoločenstve. Pri vedení liturgie podľa Farského sa vystriedali

aj brat vikár Lauko a brat jáhen Kaman z Košíc. Majster Jan Hus bol vo svojom živote veľmi intenzívne zasiahnutý tým, čím cez stáročia na ľudí každej doby naliehavo volá Písmo sv., ako stále aktuálne posolstvo o univerzálnej spásy Boha - Otca v Ježišovi Kristovi, oživované Duchom sv., založené na Božej milosti a láske k nám a motivujúcej nás pre život založený na Pravde a Láске. Mám na mysli Boží hlas, ktorý by mal byť pri nás každým výzvou k pravému a plnému životu. Hus, ním zasiahnutý, bol dôsledný a odvážil sa nahlas hovoriť o tom, o čom iní nehovorili ani „potichu“, ale potrebu toho o tom otvorene hovoriť aspoň cítili vo svojom vnútri. Jeho cesta bola náročná a pre tú náročnosť sa dnes mnohí z nás ľakajú nasledovať Božiu pravdu, lebo my chceme mať hlavne svoj zdanlivý pokoj a pohodu. Hus sa skoro stal postavou sústreďujúcou nádeje svojich súčasníkov. Moc vtedajších „mocných tohto sveta“ sa od neho – pôvodne stojaceho v ich priazni – postupne odvracala. Všetci vieme, aký bol záver jeho života. Jeho hlas však nebol umlčaný na hranici. Jeho odkaz odovzdávajúci sa dejinami je živý a platí pre všetkých, ktorí hľadajú Božiu pravdu vo svojom čase a priestore a ktorí majú odvahu ju so všetkými dôsledkami vzťahovať na seba, na svoju cirkev aj na spoločnosť a ktorí sa nemienia len tak prispôbovať tlaku nespravodlivosti nespravodlivých. Verím, že aj naša púť do Lúčky sa stala výzvou do

Dokončení na str. 3

K AKTUÁLNÍMU TÉMATU

CČSH a restituce

Sestra biskupka Jana Šilerová a následně bratr Martin Chadima svými články otevřeli diskusi na citlivé společenské téma restitucí a majetkového narovnání s církvemi a náboženskými společnostmi. Důsude v diskusi nebylo připomenuto, že k připravovanému principu majetkového vyrovnání (tehdy ještě

podle návrhu Topolánkovy vlády) se v Prohlášení *Hleďte především Boží království a spravedlnost* a v samostatném usnesení kladně vyjádřil nejvyšší orgán naší církve - sněm. Navržené upravené parametry podle nyní projednávaného návrhu zákona vzalo souhlasně na vědomí vloni v listopadu také církevní zastupitelstvo. Církev československá husitská se tedy rozhodnutím svých nejvyšších orgánů staví za projednávaný návrh zákona o majetkovém vyrovnání. Současný návrh zákona o majetkovém vyrovnání je výsledkem složitých jednání. Odpovídá nejen zájmu církvi, ale také státu, obci a kraji. Jednotlivé církve včetně té naší se na jednáních podílely a návrh odsouhlasily. Bylo by nešťastné a nemoudré nyní pod tlakem proticírkevní propagandy a předvolebního politického boje zpochybňovat výsledek těchto jednání a opět se vracet někam úplně na začátek.

spíše dostanou šanci osamostatnit se – i za cenu případných rizik s tím spojených. Ale pro demokratický stát, církve v něm i jejich vzájemný vztah bude toto osamostatnění prospěšné. Pro církve to bude bezesporu také velká zkouška. Majetek ani peníze, i když je potřebujeme, nás nezachrání, ani nám nedají nový život. Nikdo není tak naivní, aby si vážně myslel, že by od restitucí mohla vzejít resuscitace církvi. Peníze nejsou cílem, ale prostředkem. Na lidech bude záležet, jak a k čemu je použijí. Pokud nakonec návrh zákona o majetkovém vyrovnání projde, bude to historická šance ke skutečnému osamostatnění církvi i po stránce ekonomické, ale také o to větší výzva, aby církve své prostředky moudře spravovaly ke službě druhým.

Petr Šandera

POZNÁMKA K NAŠEMU VZTAHU K ŘÍMSKOKATOLICKÉ CÍRKVI

Naše církve vyjádřila nedávno svůj postoj k Římskokatolické církvi v dokumentu přijatém na církevním zastupitelstvu – *Prohlášení k jubilejnímu roku 2010 (CČSH v ekumenickém společenství)*. Dokument vystihuje proces snahy o porozumění i realistický pohled na odlišnosti. Obdrželi jsme kladnou reakci v dopisech od pana arcibiskupa Dominika Duky, od pana biskupa Františka Radkovského i pana děkana Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy Prokopa Brože. Naše církve zpočátku žila v kritickém vztahu a ostrém napětí

Dokončení na str. 3

FARÁŘ - HVĚZDÁŘ

V září vzpomene náboženská obec ve Voticích nedožité 100. narozenin (26. září) a 15. výročí (6. září) úmrtí bratra faráře Václava Šustra – mého otce. Narodil se v Brně, ještě v dobách rakouského císařství, a zde prožil své mládí. Jeho otec František, můj dědeček, byl prakticky celý aktivní život zaměstnancem pojišťovny, mimo období 1. světové války, kdy strávil téměř 2 roky na frontě. Dvakrát byl lehce zraněn, jednou měl výron v kotníku a život mu zachránil český lékař, který mu operoval akutní rozsáhlý zánět slepého stěva, když mu před tím maďarský lékař, u kterého se hlásil jako nemocný, řekl: „Sind sie eine tschechische Simulant!“ Po uzdravení byl dědeček uznán polní službou neschopen a byl pověřen službou v zázemí, výcvikem nových vojáků. Zdědil jsem po něm Bibli. Malé cestovní vydání z roku 1906, podle posledního kralického vydání z roku 1614. V záhlaví je tužkou napsáno Fr. Šustr Oblt. Lin.18, Feldpost 86(296). Obyčejná Bible? S touto Biblií prošel celou 1. světovou válkou a zajímavé je, že se dostala i do ruského „zajetí“. Zkrátka:

Při jednom z ruských útoků naší „chrabří Rakušané“ v zákopech všechno nechali a spasil se útekem. Rusové si vzali „v plen“ osobní věci, které v zákopech našli. Asi po třech měsících byla Bible objevena u jednoho z ruských zajatců a vrácena jejímu původnímu majiteli. Maminka mého otce byla, jak to bylo tehdy běžné, v domácnosti. Po dokončení gymnázia chtěl otec studovat astronomii, ale vystudoval tehdejší Husovu fakultu (HČEBF i VŠB CČS) a stal se farářem naší církve. Splnil tak přání svého otce Františka, který byl jedním ze zakladatelů naší církve v Brně. (V matričním zápise o narození jeho otce Františka je doplněná poznámka – vystoupil z Římskokatolické církve 6. 1. 1921. atd.). Zpočátku byl otec tzv. létajícím farářem, zaskakoval, kde bylo třeba. Působil v Hradci Králové, pak 7 měsíců v Josefově, jeden měsíc ve Rtyni v Podkrkonoší, dva roky v Plaňanech, potom 17 let v Hlinsku v Čechách. Zde také v r. 1940 pojal za choť Annu Vrhelovou z Balkové Lhoty u Tábora, naši maminku. Mám ještě sourozence, sestru Miroslavu a bratra Zdeňka. Blízkost

Votic od Balkové Lhoty, kde měla moje maminka stárnoucí rodiče, vedla v roce 1953 k přestěhování. Ve Voticích sloužil otec prakticky až do své smrti celých 44 let, s administrováním v Sedlčanech. Ve Voticích, jako farář, neměl, zejména zpočátku, na různých ustlání, neboť zde vrcholil třídní boj (místní aféra tzv. agenta CIA Slepíčky) a hledali se nepřátelé za každou cenu. Několikrát mu bylo vyhrožováno odebráním státního souhlasu i kriminále. Nesměl být ani předsedou benešovského okresu naší církve. Svoji službu faráře měl jako životní poslání a nikoliv jako povolání. Řekl bych, že měl v životě to štěstí nebo tu smůlu, že byl přímým účastníkem nebo pozorovatelem několika událostí, dá se říci, vpravdě historických. Jako malý chlapec poznal Matěje Pavlíka, pozdějšího pravoslavného biskupa Gorazda (popraven po hejdrichádě 4. 9. 1942), který v začátcích naší církve na počátku 20. let několikrát v Brně u jeho rodičů přenocoval. Protože byl technický typ, velice lito-

Dokončení na str. 3

PŮT KOŠIČANOV DO LÚČKY

Dokončení ze str. 1
svedomia zúčastnených prehodnotiť svoj doterajší život a postoje.

Moje úprimné poďakovanie patrí Českému spolku v Košiciach, ktorí v rámci hudobného podujatia: „Česká hudba v průběhu století“ každoročně zastřešuje aj naše bohoslužby k uctení pamiatky Majstra Jana Husa. Po skončení bohoslužieb sme sa presunuli do areálu zručením husitského kostolika nad obcou, kde sa začal sviatočný koncert mladých umelcov zo sláckovského orchestru Musica Iuvenalis a

ich hostí z Košíc pod umeleckým vedením dirigenta Igora Dohoviča, ktorí zahrli z dielne Leoše Janáčka. Vystúpenie sa konalo v rámci Medzinárodného festivalu mládežníckych orchestrov a zborov „Šengenský poludník“ – Euroorchestries Slovakia 2012. Zaujímavé bolo aj vystúpenie Akademického zboru Technickej univerzity z Wroclawi pod vedením M. Sapiecha-Muziol, ktorý sa zameriava na všetky žánre zborovej literatúry a cappella ako aj na veľké vokálno-inštrumentálne diela. Asi najviac poslu-

cháčov pozitívne naladila skupina mladých hráčov na bicie nástroje – zo Súboru bicích nástrojov Hudobnej školy v Legnici v Poľsku, pod umeleckým vedením Jaceka Muziolu. Zahrali zo svojho repertoáru ako z populárnej aj klasickej hudby. A tak moje poďakovanie patrí aj všetkým zúčastneným účinkujúcim. Hlboký duchovný i umelecký zážitok bude iste rezonovať v našich srdciach ešte dlhý čas.

Mgr. Ján B. K. Lauko,
vikár z Košíc

FARÁŘ - HVĚZDÁŘ

Dokončení ze str. 1
val, že neviděl přelet dnes již legendární vzducholodi Italia nad Brnem 15. dubna 1928. Zkrátka proto, že zrovna stonal s chřípkou s vysokou teplotou a celé odpoledne prospal. Vzpomínal na zvláštní, chmurnou atmosféru, když začátkem července 1934 projížděl vlakem přes Berlín do Kodaně, několik hodin po fašistické tzv. „noci dlouhých noží“, když Hitler oznamoval své „vítězství“ nad jednotkami „SA“. Jakoby ta atmosféra předznamenala přicházející hrůzy 2. světové války.

V době rozpadu Československa a obsazování Čech a Moravy německým vojskem (15. 3. 1939) stěhoval svoje rodiče z Bratislavy k sobě do Hlinska v Čechách, kde tehdy působil. S jejich skrovným majetkem na nákladěčku se cestou na Českomoravské vysočině připlétli a uvízli mezi německými vojenskými kolonami, které si nedovedly poradit se sněhovou kalamitou, která v ty dny panovala nejen na Vysočině. Po dlouhých hodinách čekání, couvání, odhazování sněhu a objíždění se jim podařilo dojet do jedné vesnice, někde u Nového Města na Moravě, kde jim ochotný sedlák poskytl útočiště. Nákladěčkou zajeli do stodoly a do Hlinska se vydali vlakem, který ještě jezdil. Když se po několika dnech počasí umoudřilo a německá vojska uvolnila silnice, podařilo se jim dovézt skrovný majetek do Hlinska.

Osobně poznal ještě před 2. světovou válkou slavného odbojáře kpt. Václava Morávka (jednoho ze „Tří králů“, jehož mottem odboje bylo: „Věřím v Boha a ve své pistole“). Někdy v 70. letech minulého století jsme, cestou z Dejvic na Hradčany, hledali na křižovatce na Prašném mostě jeho pomníček, který byl tehdy ukryt mezi křovinami. „To byl skutečný hrdina!“ Vyprávěl mi pak jeho životní příběh. Vzpomínal i na tragický osud osady Ležáky, které sice ležely již za hranicemi jeho hlínecké farnosti, ale několik jejich obyvatel osobně znal.

Ke konci 2. světové války zesílilo na Vysočině partyzánské hnutí, a tak převážel zprávy mezi partyzánskými oddíly z jednoho konce Hlínecka na druhý, protože jako farář, který objížděl církevní střediska, a učitel náboženství na venkovských školách nebyl tolik nápadný. V létě na kole, v zimě na lyžích.

Čirou náhodou prožil tragický 21. srpen 1968 v Praze, kam jel přednášet na prázdninový kurs na ústředí naší církve do Dejvic.

Ráno v půl páté, ještě za tmy, šel pěšky 1,5 km na votické nádraží, na vlak do Prahy. Cestou potkal nějakou ženu, která mu říkala: „Pane faráři, nikam nejezděte, obsazují nás Rusové.“ Spěchal a nemohl se s ní dát do hovoru. Ale již na nádraží mělo několik lidí tranzistorová radia a pak i ve vlaku cestou do Prahy přibývaly informace. Po příjezdu na Hlavní nádraží slyšel střelbu od Čs. rozhlasu; tramvaje už nejezdily, a tak se vydal přes celou Prahu pěšky do Dejvic. Přednáška v Dejvicích se samozřejmě nekonala a více se diskutovalo a poslouchalo rádio. Odpoledne se vydal zpátky, opět pěšky, přes celou Prahu na vlak, ale protože z Hlavního nádraží již vlaky nejezdily, musel se dostat na nádraží do Vršovic. Vzpomínal na to, jak na Klárově vysvětloval ruským vojákům, že na tomto místě v květnu 1945 shořel v Praze první ruský tank a zahynuli tam jejich otcové - hrdinové. I když rusky uměl obstojně, nechťeli mu rozumět.

Již jako studentovi mu učarovala velkolepost kosmu a krása hvězdné oblohy. Astronomii studoval (dnes bychom řekli dálkově 4 semestry) na Karlově universitě u prof. Šternberka, a pokud mu ostatní povinnosti dovozovaly, pomáhal na Štefánikově hvězdárně v Praze na Petříně jako demonstrátor. Stal se zakládajícím členem Československé astronomické společnosti při ČSAV. V časech druhé světové války si postavil, doslova na kolenně, dvojí amatérský dalekohled se stonásobným zvětšením, reflektor podle Cassegraina a Newtona. Skláři v Horním Bradle mu zhotovili skleněné kotouče o průměru 200 mm a pomocí jednoduchého přípravku vyrobil zrcadla, která postříbil. U tohoto dalekohledu dosáhl rozlišovací schopnosti asi 1 obloukové vteřiny. V šedesátých letech získal možnost volného přístupu k profesionálnímu dalekohledu (refraktor Zeiss Coudé 250mm) na sedláčské hvězdárně, což byl na tehdejší dobu vynikající dalekohled. Několikrát musel klíče od hvězdárny z ideologických důvodů odevzdat. Po čase se na zákaz pozapomnělo a volný přístup mu byl opět umožněn. Na konci 60. let se mu dokonce nabízel možnost věnovat se astronomii profesionálně, což ovšem kategoricky odmítl.

Teoreticky se zabýval kosmologickými hypotézami (big bang) i mezními otázkami astronomie. Své práce publikoval v odborných časopisech, někdy mohl pouze pod jiným jménem (Václav Šulc). Nikdy neměl problém

mezi vírou a vědou! Pro svou církev přes třicet let připravoval kalendářium do kalendáře Blahoslav, sestavil tabulku pohyblivých svátků (Velikonoce) do r. 2511. Církevní tisk obohatil mnoha populárně naučnými články z oboru astronomie - Kosmická miscelanea. V paměti mi utkvěla jedna úsměvná historka: 9. prosince 1992 (našel jsem přesné datum podle hvězdářské ročenky), se otec vypravil do kopců nad Voticemi sledovat zatmění Měsíce. Vyjel pozdě večer, kolem 23. hodiny svým autem kousek nad Votice, na starou císařskou silnici. Mezi Voticemi a Hostišovem je uprostřed lesů malá planinka, kde případný pozorovatel není tolik rušen světelným smogem (veřejným osvětlením měst a vesnic.) Počasí bylo pro astronoma jako stvořené. Měsíc skoro v úplňku, jasná obloha, slabý vítr. Otec vyjel na pozorování se značným časovým předstihem, aby využil pěkného počasí.

Najednou se objevilo policejní auto. Policisté zastavili a ptali se otce, tehdy už staříka 80letého, co tam dělá, tak sám, uprostřed lesa a noci.

Po odpovědi, že čeká na zatmění Měsíce, se ho ještě nevěřičně zeptali, zda mu něco není, zda je zdrav nebo zda nemá rozbité auto. Po ujištění, že nikoliv - odjeli. Jako!!! Byli to mladí policisté, kteří sloužili ve Voticích krátce. Otce neznali, a proto s podezřením z povzdálí sledovali, jak se situace vyvine. Když po chvíli začal Měsíc zakrývat stín Země, uvěřili, že skutečně bude zatmění Měsíce. Vrátili se k němu, otec jim půjčil dalekohled, aby se mohli pokochat krásným přírodním úkazem, a vysvětloval zákonitost vesmíru. Tehdy bylo pozorování barevně ovlivněno sopečným prachem z výbuchu sopky Pinatubo na Filipínách a měnící se barvy zatmění byly skutečně zajímavé. Otázky policistů neměly konce, a tak jim hodinu přednášel. V zimě, v noci, uprostřed lesů, o astronomii. Po jejich dotazu, jaké je jeho povolání, a odpovědi, že je farářem, jenom nevěřičně zírali.

Mezi jeho „astronomické“ přátele patřil Vladimír Guth, Hubert Slouka, Josef Sadil, Jiří Grygar a řada dalších. Jeho další láskou byla historie. Byl jedním z iniciátorů nebo organizátorů stavby pomníků významných událostí českých dějin.

V r. 1939, když Němci zhanobili a rozbořili Husův pomník v Jihlavě, vznikl při naší náboženské obci v Hlinsku v Čechách spolek pro postavení Husova pomníku v Hlinsku. Podařilo se jim dohodnout, s tehdy již plně německou správou města

Bratr farář Václav Šustr u mohyly v Jankově u Votic

Jihlavy, převoz tohoto rozměrného pomníku do Hlinska v Čechách. Transport pomníku byl prováděn v červnu 1939 kolonou nákladních automobilů, kterou zastavili němečtí vojáci a tři hlavní organizátoři, včetně něho, byli zatčeni a převezeni zpět do Jihlavy k výslechu. Po vysvětlení byli po nějaké době propuštěni na svobodu. (V té době bylo prakticky ještě před válkou a Němci vystupovali v Protektorátě jako ti, kteří dělají jenom „pořádek“.) Husův pomník byl nakonec šťastně dovezen do Hlinska, ale postaven byl až po válce, v r. 1950. Dalším je pamětní kámen na Hoře Beránek u Mladé Vožice, (mezi Dědicemi a Rašovicemi) na paměť husitských „putí na hory“, které se zde konaly v r. 1419.

S jeho účasti vznikl i pamětní kámen „bitvy“ u Nahorub (jinak i u Živohoště), která se udála 4. listopadu 1419 mezi neozbrojeným husitským houfem, který táhl ze Sezimova Ústí do Prahy, a královským vojskem pod velením Petra Konopišťského. Pamětní kámen je umístěn asi 1 km před Novou Živohoští, cca 300 m vlevo od silnice.

Studium kolem historie bitvy u Jankova u Votic (6. 3. 1645) se věnoval prakticky po celou dobu působení ve Voticích. Zde se odehrála dlouhá a nejkrvavější bitva třicetileté války na našem území, která skončila napros-

tým vítězstvím švédských vojsk nad vojsky císařskými. Z jeho pera a iniciativy vyšla brožura o této bitvě a dalším výsledkem jeho práce bylo postavení pomníku na místě ukončení bitvy na návrší na Habrovice nad Jankovem, při příležitosti 350. výročí této bitvy. Při odhalení pomníku se konaly ekumenické bohoslužby na paměť téměř osmi tisíc padlých vojáků.

Datum odhalení pomníku bylo posunuto o měsíc - na 6. 4. 1995, aby bylo lepší počasí a mohlo se zúčastnit více lidí. To se povedlo a účast byla na 500 návštěvníků. Pro ekumenické bohoslužby vybral otec píseň č. 7 z našeho zpěvníku „Je pevným hradem Pán Bůh náš“. Přítomní návštěvníci se divili, že po několika tónech se přidal i švédský a finský velvyslanec, kteří se oba bohoslužeb zúčastnili (Rakušané, kteří bitvu prohráli, poslali pouze vojenského přidělence.). Autorství této písně je připisováno Martinu Lutherovi a je dost možné, že před bitvou zde tato píseň zazněla. Švédové a Finové jsou většinou protestanti - luteráni a tuto píseň běžně zpívají. I do těchto podrobností měl otec bohoslužbu promyšlenou.

Sloužil Pánu Bohu a Církvi československé husitské prakticky až do své smrti 6. září 1997. Jak kázal, tak také žil!

Václav Šustr ml.

K AKTUÁLNÍMU TÉMATU

Dokončení ze str. 1
vůči Římskokatolické církvi a tato skutečnost patří k našim dějinám. Časový odstup i zkušenosti s totalitou spojenou s pronásledováním křesťanů nás naučily novým a nezajatějším pohledům. Například můžeme rozpoznávat, že středověké husitství – utrakvismus i novodobý modernismus patří k našim stěžejním tradicím vyrůstají a čerpají významným způsobem z katolické mešní a svátostné zbožnosti.

Nepřejeme si a nechceme, aby se připomínaly a podávaly zjednodušeným způsobem válečné praktiky husitství. Neboť česká reformace nejsou jen války, ale je to důležité náboženské a kulturní hnutí v národním a evropském rozměru. Nečinně tak ani my zjednodušujícími soudy o druhých. Vyvolávání náboženské nesaňšenlivosti není k prospěchu ani církvim ani společnosti.

Tomáš Butta

ZPRÁVY

Blahopřání k jubileu

Sestra farářka Jiřina Klásková, která naší církvi sloužila více než půl století, se 7. září dožila 85 let. Začínala jako učitelka náboženství v Turnově a v Českém Dubu, pokračovala jako kazatelka v Čachovicích, v Liberci, v Pardubicích, v Českém Dubu, v Mimoní a v Jablonci nad Nisou. Svátost svěcení kněžstva přijala v roce 1955 v Jablonci nad Nisou a od té doby působila v náboženských obcích v Liberci-jih, v Jablonném v Podještědí, v Novém Bydžově, v Mimoní a v Nechanicích. Přejeme jí ještě mnoho požehnaných let v Boží milosti.

redakce

Setkání mládeže

Zveme na IV. celocírkvní setkání mládeže naší církve do Olomouce. Setkání se uskuteční během prodlouženého víkendu od 27. (začátek v 18 hodin) do 30. září. Zázemí poskytl náboženská obec v Olomouci, sídlící na adrese U Husova sboru 538. Ubytování i stravování bude zajištěno nedaleko sboru. Cílem setkání je nejen prohlubování víry, ale také to, aby se mladí lidé, kteří jsou s naší církví spojeni, o sobě dozvěděli a neměli pocit, že jsou v církvi sami. Jde nám o vytvoření přátelského společenství mladých křesťanů, kteří se budou chtít i nadále setkávat, kteří budou tuto církev považovat za svůj domov a kterým ne-

bude lhostejná její budoucnost. Přihlášky posílejte e-mailem: kristyna.mlynkova@ccsh.cz, telefonicky: 220 398 113 osobně či poštou na Naukový odbor ÚÚR ČČSH Wuchterlova 5, Praha 6 – Dejvice, 166 26. (red)

Kristýna Mlýnková

Pozvání do Chýnova

Náboženská obec v Chýnově pořádá 15. září u příležitosti 140. výročí narození Františka Bílka oslavu vděčnosti Bohu a umělci.

Do Chýnova bude z Prahy vypraven autobus, který odjíždí v 7.30 h; nástupní místo je před budovou naší církve ve Wuchterlově ul. 5 v Praze-Dejvicích. Cena je 120 Kč. Zájemce o dopravu prosíme o nahlášení br. ThDr. J. Vaníčkovi: email jiri.vanickek@ccsh.cz, tel. 724 141 284. (red)

Teologická konference

17. - 19. září od 12 h Brno, Lipová 26. Konference se koná pod záštitou br. patriarchy ThDr. Tomáše Butty. Podtémata: 1. Proč se připravovat na husovské jubileum? 2. Identita ČČSH mezi generacemi. 3. Mládež - budoucnost církve? 4. Budoucnost církve? Praktické otázky duchovní správy a hospodářského zajištění. Program: viz <http://naukovy.cesh.cz/konference-kurzy-skoleni>. Konferenční poplatek činí 500 Kč, za jeden den 160 Kč. Konference se koná nejen za účelem vzdělávacím, ale také aby bylo posilováno společenství církve jako těla Kristova. Přihlášku doručte nejpozději

ji do 10. září e-mailem na adresu: kristyna.mlynkova@ccsh.cz, telefonicky: 220 398 113 osobně či poštou na Naukový odbor ÚÚR ČČSH Wuchterlova 5, Praha 6 – Dejvice, 166 26. (red)

Seminář liturgického zpěvu

9. seminář liturgického zpěvu se koná 14. září v 12.15 h v prostorách Církevní husitské ZUŠ Harmonie, Bílá 1, Praha 6. (red)

Lahodná vteřina v Litomyšli

Komponovaný pořad hudby a poezie - recitál Stanislava Kubína se uskuteční v rámci vikariátního dne pardubického vikariátu 15. září ve 13.30 h v Litomyšli. (red)

Spirituály a gospels v Náchodě

Americké spirituály a gospels v jazzovém aranžmá (zpěv: Lee A. Davison z USA, hudba: David Linhart – piano, Jaroslav Šidler – kytara a Vít Fiala – kontrabas) si můžete poslechnout v Husově sboru v Náchodě (Raisova 806) v neděli 9. září v 18 h. (jm)

Táborská setkání

Náboženská obec zve v rámci mezinárodního festivalu „Táborská setkání 2012“ na komorní koncert souboru Matoška, který se koná ve Sboru Božích bojovníků 15. září v 17 h. (dm)

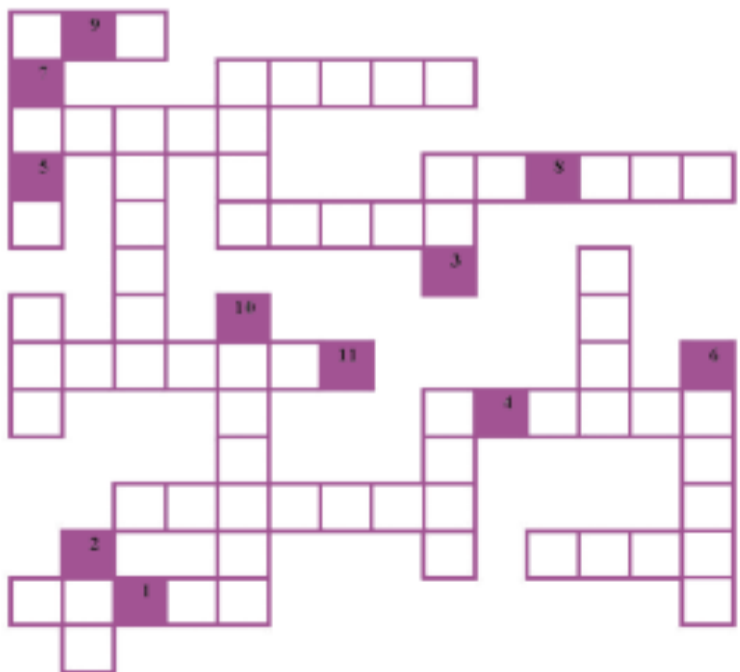
Koncerty u sv. Mikuláše

* 10. 9. - 20 hodin
Bach, Dvořák, Gershwin
Od baroka k jazzu,
Prague Brass Ensemble,
J. Kalfus - varhany
* 11. 9. - 17 hodin
Bach, Händel, Purcell, Brahms
M. Pšenička - varhany,
Z. Šedivý - trubka,
J. Šedivý - trubka
* 12. 9. - 17 hodin
Vierne, Händel, Mozart, Schubert
H. Jonášová - soprán,
B. Rabas - varhany
* 13. 9. - 17 hodin
Bach, Mozart, Telemann
V. Vlha - hoboj,
F. Šťastný - cembalo, varhany
* 14. 9. - 17 hodin
Bach, Telemann, Händel
M. Šestáková - varhany,
V. Kozderka - trubka
* 14. 9. - 20 hodin
Dvořák, Vivaldi, Ravel,
Charpentier
New Prague Radio Symphony
Collegium,
M. Zvolánek - trubka
* 15. 9. - 17 hodin
Bach, Händel, Mozart
Z. Němečková - varhany,
P. Příbyl - viola
* 15. 9. - 20 hodin
Dvořák, Vivaldi, Ravel,
Charpentier
New Prague Radio Symphony
Collegium,
M. Zvolánek - trubka
* 16. 9. - 17 hodin
Bach, Händel, Rossini, Dvořák
K. Valoušková - soprán,
O. Musilová - mezzosoprán,
Z. Němečková - varhany
* 16. 9. - 20 hodin
Vivaldi, Mozart
Vivaldi orchestra Praga,
V. Návrat - barokní housle

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

„Dobře všechno učinil“

Pokud správně doplníte slova do tabulky podle počtu jejich písmen (vždy zleva doprava a shora dolů) a vypíšete si písmenka do tajenky, dozvíte se, co bylo důležitou součástí působení Pána Ježíše.

7 písmen: nasytit, nečistý, utajení
6 písmen: dcerka, drobtý, rovina, vyhnat
5 písmen: hluchý, hodit, lůžko, pohan, Sidón
4 písmen: děti, chléb, stůl, žena
3 písmen: duch, Pán, rod, zlý

(Řešení z minulého čísla: Pokrytci.)

Jana Krajčříková

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčříková, dr. Klára Břeňová, Mgr. Ervín Kukuczka, tel.: 220398107, mail: cesky.zapas@ccsh.cz

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9

ZEKUMENY

VAROVÁNÍ, ALE ŠTĚSTNÍ

Téměř všichni rodiče duševně postižených dětí se považují za šťastné. Také každé z těchto dětí je šťastné a obohacuje rodinný život. To vyplývá ze studie univerzity v Montrealu, uveřejněné v jednom odborném časopise. Byly dotázány rodiny 272 dětí s tzv. Downovým syndromem nebo s ještě těžším postižením. Zkušenosti rodin jsou v příkrém protikladu k temnému obrazu, který často podávají lékaři, poznamenala A. Jauvierová, spoluautorka studie. Devět z deseti dotázaných uvedlo, že jim bylo během těhotenství řečeno, že dítě, které čekají, „není schopno života“. Každý druhý pár si musel vyposlechnout, že jejich dítě by jenom „živořilo“ nebo by muselo na světě vést „bídny život v bolestech“!

POLITIKA: „JEDNO DÍTĚ“

Velké rozhořčení mezi obyvateli Číny vyvolali pracovníci jednoho místního úřadu pro plánování rodin, kteří násilně odvedli ženu v sedmém měsíci těhotenství a donutili ji k potratu. Tato třiatřicetiletá žena už jedno dítě měla a prohlašovala se tím, že čekala další, což odporovalo státem nařízené politice „Jedno dítě“. Někdo uveřejnil na internetu snímky zmíněné ženy na nemocniční posteli a jejího mrtvého dítěte, ležícího vedle ní. Tlak veřejnosti na regionální stranické kádry byl pak tak velký, že dotčená správa města musela přiznat své nesprávné jednání a tři funkcionáře propustit. – Příklad zároveň podnítil novou debatu ohledně státní politiky „Jedno dítě“, která byla zavedena v roce 1979. Partnerům bylo dovoleno mít jen jedno dítě, aby se snížil růst obyvatelstva. Existovalo několik výjimek: například manželé, kteří patřili k etnickým menšinám, směli mít dvě děti, stejně tak páry, které žily na venkově. Násilné potraty a sterilizace byly formálně zakázány. Přesto se stále stává, že rodiny s více jak jedním dítětem musí platit vysoké pokuty, například v přepočtu 125 000 Kč, což odpovídá dvěma průměrným ročním platům. Přesto si stále méně lidí nechává libit toto státní poručníkoviání. Jen v posledním roce bylo podáno 8400 stížností na úřady pro plánování rodin, o třetinu víc než v minulém roce. – V mnohých oblastech jsou pokuty za porušení zákona „Jedno dítě“ dokonce důležitým pramenem příjmů obcí. Mnozí čínští odborníci doporučují svému vedení zavést konečně politiku „Dvě děti“, aby se konflikty utopily a také aby se čelilo pokračujícímu stárnutí společnosti.

Z týdeníku Christ in der Gegenwart přel. Z.S.

POSLANCI SE KVŮLI CÍRKEVNÍM RESTITUCÍM SCHÁZEJÍ V ZÁŘÍ

Poslanci by měli na své nejbližší řádné schůzi jednat především o církevních restitucích, pomalejším růstu důchodů i o zvýšení daně z přidané hodnoty. Jde o předlohy, které zamítl Senát. Organizační výbor sněmovny rozhodl, že zasedání začne 4. září. Poslanci by měli projednat i zákony, které Senát vrátil s pozměňovacími návrhy, a dva zákony vrácené prezidentem republiky. Rozhodnout by měli i o dalším souhlasu s vydáním poslance D. Ratha k trestnímu stíhání. "Z tohoto pohledu je zřejmé, že je to náročný program. Očekává se, že se bude konat určitě ten první a pravděpodobně i druhý týden," řekla ČTK a Českému rozhlasu předsedkyně sněmovny Miroslava Němcová (ODS). Další řádná zářijová schůze sněmovny by měla podle harmonogramu začít o dva týdny později, tedy 18. září. V případě církevních restitucí očekává předsedkyně sněmovny, že klub ODS bude hlasovat pro jejich přijetí i tentokrát. Opozice naopak restituce odmítá a bude hlasovat proti. Vláška bude potřebovat hlasy nejméně 101 poslanců, aby senátní veto bylo přehlasováno.

Podle ČTK

V MOSKVĚ HLÍDKUJÍ NÁBOŽENSKÉ PATROLY, BRÁNÍ KOSTELY PŘED BEZVĚRCI

Ulicemi Moskvy a několika okolních měst začaly od 22. srpna procházet pravoslavné hlídky, jejichž členové mají chránit místní kostely před útoky agresivních bezvěrců. K akci v minulých dnech vyzvalo vedení Ruské pravoslavné církve v reakci na skandál kolem punkové skupiny Pussy Riot. Násilí prý pravoslavné patroly při hlídkování užívat nebudou. "Pokud odhalíme osoby, které se k pravoslavným svatyním chovají neuctivě a urážejí víru či duchovní, vyhraujeme si právo zasáhnout," řekl agentuře Interfax Ivan Otrakovskij, vůdce hnutí Svata Rus, které hlídkování organizuje. Dodal, že k fyzickým útokům na případné útočníky hnutí nevyzývá. V případě potřeby prý bude svůj postup koordinovat s policií. Ruskému vysílání stanice BBC Otrakovskij řekl, že v Moskvě už působí nejméně sedm dobrovolnických hlídek. Vzniknout by podle jeho názoru měly ve všech ruských městech. "Je to naše země, my jsme tu pány a my jsme za ni odpovědní. Tento velký stát vybudovali naši pravoslavní předkové. Nemůžeme nečinně sledovat, jak naši rodnou víru likviduje zbabělý mlčení lidí, kteří se od ní odvrátili," řekl Otrakovskij. Ruské ministerstvo vnitra iniciativu Svate Rusi podpořilo. Mluvčí moskevského patriarchátu Dmitrij Smirnov agentuře Interfax řekl, že vznik hlídek je reakcí na "duchovní terorismus", který si v ničem nezadá s terorismem skutečným. Moskevské soudy dnes obdržely další žádosti o kompenzaci morální újmy, kterou pětice rockerek z Pussy Riot věřícím údajně způsobila svým improvizovaným vystoupením.

podle ČTK

Roční předplatné na rok 2012 činí 416 Kč.
Číslo účtu: 43-3856220207/0100